

Any 31, núm. 12, Diumenge Cinquè de Quaresma, 21 de març de 2010

L'ANUNCIACIÓ A LA VERGE MARIA

Dijous vinent, 25 de març celebrem la festa de l'Anunciació a Maria. Exactament nou mesos després celebrarem el Nadal de Jesús. La festa res remunta al segle VI. En la recitació de l'Àngelus en reprenem l'esdeveniment: "L'àngel del Senyor anuncià a Maria". Es tracta de la revelació d'una acció de Déu. En efecte, l'àngel no pregunta a Maria: "¿acceptaries de concebre i d'infantar un fill?". Ell és enviat a anunciar a Maria allò que Déu ha decidit defer: "Concebràs i infantaràs un fill i li posaràs el nom de Jesús". La festa de l'Anunciació, que es destaca en blanc sobre el fons morat de la Quaresma, no aparta les nostres mirades i la nostra esperança del misteri que ens disposem a celebrar dintre de tres setmanes: el de la victòria de la vida, la Pasqua! En Maria no hi ha cap impuresa a guarir, cap pecat a perdonar. És per aquesta raó, sens dubte, que la seva vida no comporta res d'extraordinari. ¿Haurem de pensar, doncs, que Maria és estrangera a la nostra condició humana? De cap manera! És en ella que contemplem la humanitat rescatada en la seva font mateixa i coincidint plenament amb el disseny del Creador. Maria és aquella criatura que pot dir lliurement "sí", sense que la seva intel·ligència estigui enterbolida per la més petita mentida, sense que la seva voluntat sigui frenada per cap egoisme. L'assentiment de Maria obre la porta a Aquell que és la font de la nostra llibertat. Girem-nos envers ella en la nostra pregària, demanem-li que intercedeixi per nosaltres, "pobres pecadors". Prega per nosaltres, oh Verge Maria, perquè tenim necessitat de ser alliberats!

VIACRUCIS I EXPOSICIÓ DEL SANTÍSSIM ELS DIUMENGES: A les 18:30: VIACRUCIS en l'Església parroquial. En acabar: EXPOSICIÓ DEL SANTÍSSIM, fent una estona d'oració i adoració silencioses, pregant per les vocacions. **ACCIÓ CATÒLICA.** Reunió el **dimarts dia 23** de març a les 18h. Anem comentant i reflexionem sobre els continguts del **Compendi del Catecisme de l'Església catòlica.** Ens hi ajuda Mn. Frederic. La trobada és oberta a tothom. **RESPOSTA GENEROSA A LA PROPOSTA D'ADORACIÓ EUCARÍSTICA.** Més de **70 persones** ja s'han inscrit oferint-se per fer una hora d'adoració eucarística a la setmana. És una bona notícia i molt encoratjadora!

I CICLE DE MÚSICA RELIGIOSA DE SARRIÀ-SANT GERVASI

Dimarts 23 de març a les 21 hores
Església de SANT VICENÇ DE SARRIÀ (Plaça de Sarrià)

GRUP DE CANT GREGORIÀ DE L'ATENEU DE SANT JUST DESVERN
Himnes, antifes, i introïts de la Missa i de l'Ofici Diví
Ramon Moragas, direcció

Dijous 25 de març a les 21 hores
Centre Cívic PERE PRUNA

"AI PIEDI DELLA CROCE"
Música per la Setmana Santa al Barroc italià
Xavier Pagès, baríton
Santiago Figueras, flauta / guitarra barroca

Divendres 26 de març a les 21 hores
Centre Cívic PERE PRUNA

STABAT MATER op. 58
d'Antonín Dvořák (versió original per a solistes, cor i piano)
Cor de Cambra Dyapason
Lluís Roselló, piano
Teodor Raura, direcció

CONFERÈNCIES QUARESMALES

« Testimoniatge, Sacerdoci, Perdó »

De mà dilluns, 22 de març, a les 20:00, al Centre Parroquial:

"La virtut del perdó o l'art de començar de nou"

Per Francesc Torralba, laic, pare de família nombrosa i director de la "Càtedra-Ethos" de la URL

BENEDICCIÓ DELS RAMS I CELEBRACIÓ DE LA PENITÈNCIA

El pròxim diumenge –Diumenge de Rams– comencem la Setmana Santa. La benedicció serà, com de costum, a la plaça de l'Església, a les 12:45, i a continuació la Missa.

Dilluns Sant, a les 20:00 h, tindrà lloc la

Celebració de la Penitència

La missa de les 20:15 s'avançarà a les 19:30 h.

¿QUÈ HI HA RERE ELS ESCÀNDOLS?

Amb una precisió de rellotger, alguns mitjans de comunicació ens han anat “informant” –és a dir han anat esbombant– els casos de conducta escandalosa protagonitzats per membres de l'estament eclesial a Irlanda, Alemanya, Àustria, Holanda. Després de les denúncies de l'Informe Ryan sobre els abusos a Irlanda, la premsa ha anat destapant sistemàticament, dia rere dia –com llançant bombes que persegueixen el seu objectiu– històries antigues, moltes d'elles jutjades i arxivades, fa vint o trenta anys. Un material inflamable publicat ara amb l'objectiu de posar sota sospita tot el clergat catòlic. ¿Què hi ha rere els escàndols? ¿Per què precisament ara? La intenció és clara: es tracta d'instal·lar en l'imaginari col·lectiu la figura d'una Església que ja no és només un cos “estrany” en la societat postmoderna, sinó una mena de monstre la proposta moral i la disciplina interna de la qual aboquen els seus membres a l'anormalitat i a l'abús.

Segons el sociòleg italià Massimo Introvigne, el debat introduït actualment sobre els sacerdots que han comès abusos és un exemple típic de “**pànic moral**”, terme que es va encunyar cap al 1970 per explicar que alguns problemes són objecte d'una “*hiperconstrucció social*”. Els “pànics morals” han estat definits pels sociòlegs com problemes socialment construïts, i caracteritzats per mitjà d'una amplificació sistemàtica dels casos reals, tant en la representació mediàtica com en la discussió política. Problemes socials que existeixen des de fa dècennies són reconstruïts com a “nous” en les narratives mediàtiques i polítiques, i són presentats talment ens trobéssim davant una presumpta i dramàtica escalada. Els “pànics morals” no fan bé a ningú. Més encara, distorsionen la percepció dels problemes i comprometen l'eficàcia de les mesures que els han de resoldre. Certament, no s'inventen els problemes, però se n'exagereixen les dimensions estadístiques. Cercant analogies, i en un altre ordre de coses, ¿què podríem dir sobre el període que ens han estat venent la “Grip-A”? ¿Algú se'n recorda? Ha caigut en l'oblit! Les dades de les que es parla eren reals, però la “hiperconstrucció”, al servei de grans interessos, era encara més real.

¿És veritat el que contenen els mitjans de comunicació? Que les dades sobre la pedofília són reals, no en dubtem. El punt de partida és cert: hi ha –i hi ha hagut– clergues pedòfils. Alguns casos han conclòs amb condemnes definitives i els mateixos acusats mai se'n van proclamar innocents. Aquests casos –a els USA, Irlanda, Austràlia– expliquen les severes paraules del Papa i la seva petició de perdó a les víctimes. Només que els casos n'haguessin estat dos, ja seria massa! Ells sols ja serien una nafrà purulenta en el cos de l'Església. Demanar perdó, però, per bé que és quelcom noble i oportú, sabem que no és suficient. L'important és que els casos no es repeteixin, i en aquest sentit, és indiferent saber si els casos han estat dos, dos-cents o mil. Ara bé, no és en absolut irrellevant informar sobre si el número de casos és menys o menys nombrós entre els sacerdots i religiosos catòlics del que s'esdevé en altres categories de persones. I aquí els “media” callen. A Alemanya, per exemple, dels 210.000 casos d'abusos en el conjunt de la societat denunciats des de 1995, només 94 corresponen a eclesials. Els mitjans de comunicació ometen el posar aquests números de la vergonya eclesial en relació a la totalitat brutal d'un problema que afecta tota la societat. S'omet explicar, per exemple, que als USA eren cinc vegades més els casos imputats a pastors de comunitats protestants, o que en el mateix període en què en aquest país foren condemnats cent sacerdots catòlics, foren cinc mil els professors de gimnàsia i entrenadors esportius que van sofrir idèntica condemna. I aquí ningú no ha exigut comptes a dita federació esportiva! I, si volem encara una dada encara més esfereïdora, podem prendre'n nota: l'àmbit més habitual dels abusos sexuals a menors és precisament **a l'interior de la família**, en la que es poden comptabilitzar dos terços del total dels casos denunciats.

El cas de l'església americana és, amb tot, molt colpidor: del 1950 al 2002, més de 4.000 sacerdots americans (sobre 109.000) foren acusats de relacions sexuals amb menors. Alerta, però, perquè d'aquests, tan sols poc més d'un centenar foren condemnats per tribunals civils. El baix número de condemnes per part de l'Estat deriva de diversos factors. En alguns casos les veritables o presumptes víctimes van denunciar sacerdots ja difunts, o els delictes havien prescrit. Els casos de sacerdots acusats que eren innocents és també important. Aquests casos es van multiplicar els anys noranta, quan alguns bufets d'advocats van veure que podien arrencar transaccions milionàries fins sobre la base de simples sospites. A Irlanda, l'informe Ryan, sobretot l'estudi del que va succeir al “*John Jay College*” ha posat de manifest abusos greus en col·legis i orfenats dirigits per religiosos, fets que rarament conduïren a condemnes i que rarament poden ser jutjats de pedofília, i si en canvi de relacions amb adolescents.

Si en l'Església catòlica hi ha hagut efectivament un problema, aquest no està relacionat amb el celibat –al qual es vol posar indedugadament en el punt de mira–, sinó amb una **certa tolerància de l'homosexualitat en alguns seminaris, durant els anys setanta**, problema que Benet XVI està corregint amb mà forta. La lectura de certs articles en la premsa i el que es diu en certs debats ens mostra que *lobby* molt poderosos cerquen de desqualificar preventivament la veu de l'Església amb l'acusació més infamant i avui, la més fàcil de “construir” i llançar a l'opinió pública: la d'afavorir o tolerar la pedofília. Estem davant una operació l'objectiu de la qual no resisteix un anàlisi acurat de totes les dades sobre el que passa en les nostres societats. Algú ha decidit enfangar tota l'Església!

Missa: Feiners: 8:00, 10:00 i 20:15. **Horari d'estiu:** Dissabtes i Vigílies de festa: 18:00 i 20:15. **Diumenges:** 8:30, 10:00, 11:30, 13:00 i 20:15. **Confessions:** dies feiners de 8:45 a 10:00 i de 19:45 a 20:00, i un quart d'hora abans de les Celebracions dominicals. **Despatx Parroquial:** dilluns, dimecres i divendres, de 17:30 a 20:00 (exceptuant festes i vigílies de festa). **Càritas Parroquial:** (entrant per c/ Arquitecte Mas, 3). Dimecres, de 9:00 a 12:00. Tel: 93 203 03 39. **Adreces:** Rectoria i Despatx parroquial – c/ Rector Voltà, 5. 08034 – Barcelona. Tel: 93 203 09 07. Centre Parroquial – c/Pare Miquel de Sarrià, 8. Tel: 93 203 97 72. **Web:** www.parroquiasarria.net. **Mail:** santvicenc@parroquiasarria.net